

**Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2023 r. – Borealis Agrolinz Melamine Deutschland
i Cornerstone/ECHA**

(Sprawa T-167/23)

(2023/C 179/94)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Borealis Agrolinz Melamine Deutschland GmbH (Lutherstadt Wittenberg, Niemcy), Cornerstone Chemical Co. (Metairie, Louisiana, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: R. Cana, E. Mullier i Z. Romata, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez stronę pozwaną w dniu 16 grudnia 2022 r. i opublikowaną w dniu 17 stycznia 2023 r. w zakresie, w jakim umieszcza melaminę (zwaną dalej „substancją” lub „melaminą”) na kandydackiej liście substancji w celu objęcia zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (zwanego dalej: „rozporządzeniem REACH”) procedurą uzyskania zezwolenia jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);
- obciążenie strony pozwanej kosztami tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że strona pozwana naruszyła art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH i popełniła oczywisty błąd w jego ocenie. Strona pozwana nie wykazała, zgodnie z wymogami ustanowionymi w art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH, że substancja powoduje prawdopodobne poważne skutki dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska, dające powody do obaw równoważnych obawom stwarzanym przez substancje wymienione w art. 57 lit. a)-e) rozporządzenia REACH. W szczególności, strona pozwana dopuściła się oczywistych błędów w odniesieniu do wymogów prawnych ustanowionych w art. 57 lit. f), co podważa rozstrzygnięcie decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że strona pozwana nie przedstawiła uzasadnienia w celu ustalenia równoważnego poziomu obaw i prawdopodobnych poważnych skutków powodowanych przez rozpatrywaną substancję.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku proporcjonalności zaskarżonej decyzji. Zdaniem strony skarżącej, zaskarżona decyzja nie jest właściwa dla osiągnięcia celów wyznaczonych w rozdziale rozporządzenia REACH dotyczącym udzielania zezwoleń, biorąc pod uwagę, że przeważająca większość zastosowań substancji będzie zwolniona z wymogu uzyskania zezwolenia. Nawet gdyby zidentyfikowanie substancji jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy było celem samym w sobie, to istnieją bardziej odpowiednie środki do osiągnięcia celu, jakim jest ustanowienie obowiązku udzielenia informacji dotyczących domniemanych właściwości substancji.
4. Zarzut czwarty, dotyczy tego, że strona skarżąca podważa fakt powołania się przez stronę pozwaną na zasadę ostrożności w celu uzasadnienia wniosku, że substancja spełnia wymogi określone w art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH. Artykuł 57 lit. f) stanowi sam w sobie wyraz zasady ostrożności i nie może być wykorzystywany jako podstawa uzasadnienia mało wiarygodnych danych lub oczywiście błędnych założeń.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że prawo strony skarżącej do bycia wysłuchanym zostało naruszone podczas procesu prowadzącego do wydania zaskarżonej decyzji.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że strona pozwana działała ultra vires i naruszyła art. 59 ust. 8 rozporządzenia REACH, wydając zaskarżoną decyzję bez jednomyślnego porozumienia komitetu państw członkowskich ECHA, stanowiące t istotny wymóg proceduralny, ponieważ cztery państwa członkowskie wstrzymały się od głosu.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że strona pozwana nadużyła władzy poprzez wykorzystanie procesu identyfikacji substancji jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy jako sposobu na przyjęcie kryteriów na potrzeby przeprowadzenia próby, a nie w celu przewidzianym przez prawodawcę.